

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekretarz sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 11.06.2015 roku

sprawy **M. S.**, syna A. i R. z domu B., ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 04 kwietnia 2015 r w miejscowości T. ul. (...), gm. T., powiat (...) (...), woj. (...) umyślnie naruszył zasady w ruchu drogowym poprzez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 10:02 do stężenia 1,09 mg/l, o godzinie 10:17 do stężenia 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym m-ki V. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **M. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
4. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;
5. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 09.04.2015 roku;
6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 kwietnia 2015 roku, około godz. 7.30 w T.M. S. prowadził pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...), wcześniej do późnych godzin wieczornych spożywał alkohol. W pewnym momencie utracił panowanie nad pojazdem i uderzył w przyroźne drzewo. Po zdarzeniu trafił do szpitala.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 9-10, 20-21

notatka urzędowa- k. 1/

Badania przeprowadzone na zawartość alkoholu wykazały, że M. S. jest w stanie nietrzeźwym wynoszącym o godzinie 10.02 – 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i o godzinie 10:17 – 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym- k. 2/

M. S. ma 24 lata, legitymuje się wykształceniem wyższym, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, nie ma majątku. Świadczy pracę za miesięcznym wynagrodzeniem na poziomie 2.500 złotych. Nie był uprzednio karany.

/dane podane przez oskarżonego do protokołu przesłuchania - k. 9

karta karna – k. 12/

M. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, w dniu 03.04.2015r. do późnych godzin wieczornych spożywał alkohol, był wówczas u znajomego. W T.. Około godz. 7.30 wsiadł do samochodu marki V. (...) zamierzał pojechać do miejscowości T. do sklepu. Jadąc ul. (...), na wysokości posesji nr (...) stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w pobliskie drzewo. Jechał sam, zadzwonił do brata, ten zawiózł go do szpitala. Jak wyjaśnił żałuje swojego czynu, wyraził gotowość dobrowolnego poddania się karze.

/wyjaśnienia oskarżonego - k. 9-10, 20-21/

W przedmiotowej sprawie fakt popełnienia czynu przez oskarżonego i jego wina nie budzą wątpliwości, w świetle zgromadzonych dowodów, w tym samych wyjaśnień oskarżonego, który podał, że spożywał alkohol przed zdarzeniem, wskazał pojazd, jaki prowadził, miejsce zdarzenia – a te wyjaśnienia nie budzą wątpliwości, oraz protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości. Dokument ten sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (mg/l).

Badania stanu trzeźwości przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005, Nr 108, poz. 908 tekst jedn.) oraz § 1 i § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 6 maja 1983 r. w sprawie warunków i sposobu dokonywania badań na zawartość alkoholu w organizmie (Dz. U. z 1983 r. Nr 25, póź. 117).

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 4 kwietnia 2015 roku wT. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny-samochód osobowy opisany w akcie oskarżenia, będąc w stanie nietrzeźwości na poziomie wskazanym w protokole badania (k. 2), czym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie spożywał alkohol, na co wprost wskazał w swoich wyjaśnieniach i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Kierując samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości, zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a§ 1kk.

W ocenie sądu wina oskarżonego została udowodniona. Działał on umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, zdolną do rozpoznania bezprawności swojego czynu. Ponadto znajdował się w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstwa.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Za taką oceną przemawia rodzaj i charakter naruszonego dobra – stworzenie konkretnego zagrożenia w ruchu drogowym, jak i zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, przekraczająca ponad dwukrotnie ustawowy próg trzeźwości opisany w treści art. 115 § 16 kk.

Kary 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 60 dziennych stawek dziennych są adekwatne do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględniają:

a/ okoliczności obciążające:

- stan nietrzeźwości przekraczający czterokrotnie ustawowy próg trzeźwości opisany w treści art. 115 § 16 kk,

b/ okoliczności łagodzące:

- przyznanie się do winy,

- złożenie wyjaśnień pomocnych w rekonstrukcji stanu faktycznego

- złożenie wniosku o dobrowolne poddanie się karze;

- wyrażenie skruchy.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę również cele ogólnoprewencyjne. Ich istota polega na wpływaniu - także poprzez jej niezbędną, to jest konieczną surowość - na kształtowanie postaw moralnych, organizujących społeczeństwa, wiarę w nie i ufność w celowość przestrzegania norm systemu te tworzących. Orzeczone kara będzie zatem mieć także wpływ na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. Chodzi przy tym nie tylko o wpływ na środowisko sprawcy, ale i na innych członków społeczeństwa. Kara jest bowiem również jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości, tak w sensie jej funkcji odstraszałającej, jak i w zakresie kształtowania społecznie pożądanego postaw. Chodzi o to, aby nawet osoby skazane wdrażać do poszanowania zasad współżycia społecznego oraz do przestrzegania porządku prawnego i tym samym przeciwdziałać powrotowi do przestępstwa.

W ocenie Sądu nie ma podstaw do izolacyjnego oddziaływania na postawę oskarżonego, a jedynie słusznym rozwiązaniem jest surowe napiętnowanie jego występku. Stąd też Sąd wymierzył oskarżonemu karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Okres ten pozwoli na weryfikację pozytywnej prognozy kryminologicznej postawionej wobec oskarżonego. Kara ta w połączeniu z efektywnie zastosowaną sankcją w postaci grzywny powstrzyma oskarżonego od popełnienia w przyszłości przestępstw, a w społeczeństwie wzmocni przekonanie o skuteczności udzielonej przez państwo ochrony prawnej.

Należy zaznaczyć, że wśród zastosowanych wobec oskarżonego sankcji, szczególną dolegliwością jest kara grzywny, która podlega efektywnemu wykonaniu, stanowiąca zatem realną dolegliwość, jaka dotknie sprawcę pozostawiając go w przekonaniu negatywnej oceny czynu, którego się dopuścił.

Przy kształtowaniu wysokości grzywny (jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł) Sąd miał na uwadze treść art. 53 § 2 kk i 33 § 3 kk, a w szczególności to, że oskarżony jest osobą pracującą osiągającą stały miesięczny dochód.

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości, na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd zobligowany był orzec zakaz prowadzenia wszelkich podjazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdem na okres 1 roku zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego, a uwzględnia tak okoliczności łagodzące, jak i obciążające (dwukrotni przekroczony stan trzeźwości). Wymiar środka karnego (uzgodniony z oskarżonym, Sąd wyrokował w efekcie uwzględnienia wniosku Prokuratora złożonego w trybie art. 335 kpk) na poziomie poniżej

3 lat (art. 42 § 2 kk w brzmieniu po 18.05.2015r.) jest możliwy zważywszy na treść art. 4 § 1 kk. Analogicznie co do świadczenia pieniężnego, Sąd odstąpił od jego orzeczenia (takiego nie zawierał wniosek, a Sąd nie znalazł podstaw do modyfikowania wniosku w tym zakresie, zważywszy na sumę dolegliwości prawnych orzeczonych wobec oskarżonego). W tym miejscu należy tylko przypomnieć, że w aktualnym stanie prawnym, obowiązującym od 18.05.2015r. orzeczenie takiego środka w wypadku skazania za czyn z art. 178 § 1 kk jest obligatoryjne, a jego wysokość została określona na poziomie co najmniej 5.000 złotych.

Na podstawie art. 63 § 2 kk Sąd z urzędu zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 09.04.2015 roku.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 70,00 zł obejmującą: opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych- 30,00 złotych oraz ryczałt za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym- 40,00 złotych.

Opłaty w wysokości 240,00 złotych wymierzono na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).